

Bruxelles, 21 noiembrie 2016
(OR. en)

14663/16

**Dosar interinstituțional:
2016/0152 (COD)**

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116 COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE - Abordare generală

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor textul de compromis care urmează să fie înaintat Consiliului Competitivitate din 28 noiembrie 2016.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

¹ JO C [...], [...], p. [...].

- (1) Pentru a realiza obiectivul garantării bunei funcționări a pieței interne, ca spațiu fără frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor și a serviciilor, printre altele, nu este suficient să se elimine, între statele membre, doar barierele de origine statală. Obstacolele create de părți private care sunt incompatibile cu libertățile pieței interne pot compromite eliminarea acestor bariere. Acest lucru se întâmplă atunci când comercianți care își desfășoară activitatea într-un stat membru blochează sau limitează accesul la interfețele lor online, precum site-urile internet și aplicațiile lor, pentru clienți din alte state membre care doresc să efectueze tranzacții comerciale transfrontaliere (practică cunoscută sub denumirea de „geoblocare”). De asemenea, o astfel de situație se produce și prin intermediul altor acțiuni întreprinse de anumiți comercianți care au ca efect aplicarea unor condiții generale de acces la bunurile și serviciile lor care sunt diferite pentru clienții din alte state membre, atât în mediul online, cât și în cel offline. Deși este posibil ca, uneori, un astfel de tratament diferențiat să se justifice prin factori obiectivi, în alte cazuri comercianții refuză accesul la bunuri sau servicii pentru consumatorii dornici să efectueze tranzacții comerciale transfrontaliere sau aplică, din motive pur comerciale, condiții diferite în acest sens.
- (2) În acest mod, anumiți comercianți segmentează în mod artificial piața internă pe baza frontierelor naționale și împiedică libera circulație a mărfurilor și serviciilor, limitând astfel drepturile clienților și nepermițându-le acestora să beneficieze de o gamă mai largă de opțiuni și de condiții optime. Astfel de practici discriminatorii sunt un factor important care explică nivelul relativ scăzut al tranzacțiilor comerciale transfrontaliere în interiorul Uniunii, inclusiv în sectorul comerțului electronic, ceea ce împiedică valorificarea deplinului potențial de creștere al pieței interne. Precizarea situațiilor în care nu există nicio justificare pentru un tratament diferențiat de acest tip ar trebui să ofere claritate și securitate juridică pentru toți participanții la tranzacții transfrontaliere și ar trebui să asigure că normele privind nediscriminarea pot fi aplicate și respectate efectiv pe piața internă în ansamblul său.

- (3) În conformitate cu articolul 20 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului², statele membre trebuie să se asigure că prestatorii de servicii stabiliți în Uniune nu tratează beneficiarii în mod diferit în funcție de cetățenia sau naționalitatea, de domiciliul sau sediul acestora. Cu toate acestea, dispoziția în cauză nu a fost pe deplin eficace în combaterea discriminării și nu a redus suficient insecuritatea juridică, în special din cauza posibilității de a justifica diferențele de tratament pe care le permite și a dificultăților legate de punerea sa în aplicare care decurg din această posibilitate. În plus, geoblocarea și alte forme de discriminare pe motiv de cetățenie sau naționalitate, de domiciliu sau de sediu pot apărea, de asemenea, ca urmare a acțiunilor întreprinse de comercianți stabiliți în țări terțe, care nu intră în domeniul de aplicare al directivei respective.
- (4) Prin urmare, măsurile specifice prevăzute în prezentul regulament, care stabilesc un set de norme uniforme și eficace privind o serie de aspecte selectate, sunt necesare pentru a asigura buna funcționare a pieței interne.
- (5) Prezentul regulament urmărește să prevină discriminarea bazată pe cetățenia sau naționalitatea clienților, pe domiciliul sau sediul acestora, inclusiv geoblocarea, în tranzacțiile comerciale transfrontaliere dintre comercianți și clienți care au ca obiect vânzarea de bunuri și prestarea de servicii în Uniune. Regulamentul urmărește să abordeze atât discriminarea directă, cât și pe cea indirectă, incluzând astfel și diferențele nejustificate de tratament bazate pe alte criterii de diferențiere care conduc la același rezultat ca aplicarea unor criterii bazate în mod direct pe cetățenia sau naționalitatea clienților, pe domiciliul sau sediul acestora. Aceste alte criterii pot fi aplicate, în special, pe baza informațiilor care indică localizarea fizică a clienților, cum ar fi adresa IP utilizată cu ocazia accesării unei interfețe online, adresa furnizată pentru livrarea bunurilor, limba aleasă sau statul membru în care a fost emis instrumentul de plată al clientului.

² Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

(5a) Drepturile și obligațiile prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să se aplice situațiilor pur interne unui stat membru, adică situațiilor în care toate elementele relevante ale tranzacției se limitează la un singur stat membru, mai ales cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clientului sau al comerciantului, locul de executare, mijloacele de plată utilizate în cadrul tranzacției sau al ofertei, precum și utilizarea unei interfețe online.

- (6) Dat fiind că unele bariere normative și administrative impuse comercianților au fost eliminate în întreaga Uniune în anumite sectoare de servicii ca urmare a punerii în aplicare a Directivei 2006/123/CE, ar trebui asigurată consecvența între prezentul regulament și Directiva 2006/123/CE în ceea ce privește domeniul de aplicare material. În consecință, dispozițiile prezentului regulament ar trebui să se aplice, printre altele, serviciilor furnizate pe cale electronică, altele decât cele audiovizuale, [...] dar sub rezerva excluderii exprese prevăzute la articolul 4 și a evaluării ulterioare a acestei excluderi, astfel cum se prevede la articolul 9. Serviciile audiovizuale, inclusiv serviciile al căror [...] **obiectiv** principal constă în furnizarea de acces la transmisii ale evenimentelor sportive și care sunt prestate pe baza licențelor teritoriale exclusive, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Ar trebui, așadar, să fie exclus și accesul la serviciile financiare de retail, inclusiv la servicii de plată, fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului regulament referitoare la nediscriminarea în materie de plăți.

- (7) Discriminarea poate avea loc, de asemenea, în ceea ce privește serviciile din sectorul transporturilor, în special în ceea ce privește vânzările de bilete pentru transportul de pasageri. Totuși, în această privință, Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului³, Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ și Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ prevăd deja ample interdicții în materie de discriminare care vizează toate practicile discriminatorii pe care prezentul regulament urmărește să le abordeze. În plus, se intenționează ca Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului⁶ să fie modificat în acest sens în viitorul apropiat. Prin urmare, în vederea asigurării coerenței cu domeniul de aplicare al Directivei 2006/123/CE, serviciile din sectorul transporturilor ar trebui să rămână în afara domeniului de aplicare al prezentului regulament.

(7a) Din domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să facă parte și vânzarea unui pachet de servicii, adică vânzarea unei combinații de două sau mai multe servicii diferite sau o combinație de vânzare de bunuri și furnizarea unuia sau mai multor servicii. În cazul în care un astfel de pachet cuprinde unul sau mai multe servicii care, luate fiecare în parte, nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, pentru a se stabili dacă un astfel de pachet în ansamblu continuă să se încadreze în domeniul de aplicare al prezentului regulament trebuie stabilit principalul scop și obiectiv al pachetului. Cu toate acestea, dacă comercianții nu au dreptul legal de a furniza o parte dintr-un astfel de pachet în afara unui teritoriu specific, nu ar trebui să li se impună să furnizeze un astfel de pachet în ansamblu în afara granițelor, în statul membru al clientului, dacă acest lucru ar presupune încheierea de noi contracte sau modificarea contractelor lor în vigoare cu părți terțe. În același timp, ar trebui furnizate acele părți ale unui astfel de pachet care pot fi furnizate în afara granițelor, în statul membru al clientului, fără costuri suplimentare pentru comercianți.

³ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3).

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).

⁵ Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).

⁶ Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

- (8) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere normelor aplicabile din domeniul fiscal, dat fiind că Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) furnizează o bază specifică pentru o acțiune la nivelul Uniunii în ceea ce privește chestiunile fiscale.
- (9) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁷, alegerea legii aplicabile contractelor încheiate între un consumator și un profesionist care își desfășoară activitățile comerciale sau profesionale în țara în care consumatorul își are reședința obișnuită sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile respective către țara în cauză sau către mai multe țări, inclusiv țara respectivă, nu poate avea ca rezultat privarea consumatorului de protecția acordată acestuia prin dispoziții de la care nu se poate deroga prin convenție, în temeiul legii țării în care consumatorul își are reședința obișnuită. În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁸, în ceea ce privește aspectele legate de un contract încheiat între un consumator și un profesionist care desfășoară activități comerciale sau profesionale în statul membru pe teritoriul căruia consumatorul își are domiciliul sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile respective către statul membru în cauză sau către mai multe state, inclusiv statul membru respectiv, un consumator poate introduce o acțiune împotriva celeilalte părți la contract înaintea instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia consumatorul își are domiciliul, iar acțiunile împotriva consumatorului pot fi introduse numai înaintea instanțelor din statul membru respectiv.

⁷ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

- (10) Prezentul regulament nu ar trebui [...] să **aducă atingere** actelor cu putere de lege ale Uniunii privind cooperarea judiciară în materie civilă, în special dispozițiilor privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și competența judiciară prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ și în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰ [...]. În special, simplul fapt că un comerciant [...] **respectă** dispozițiile prezentului regulament nu poate fi interpretat în sensul că acesta își direcționează activitățile către statul membru al consumatorului [...] **în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și al articolului 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 1215/2012. Prin urmare, simplul fapt că respectivul comerciant nu blochează sau nu limitează accesul la interfața sa online pentru clienții dintr-un alt stat membru sau nu aplică condiții generale de acces diferite în cazurile prevăzute în prezentul regulament sau nu aplică condiții diferite pentru tranzacțiile de plată care se încadrează în seria de mijloace de plată pe care le acceptă nu ar trebui considerat, în sine, drept direcționare a activităților comerciantului în statul membru al consumatorului, în scopul stabilirii dreptului aplicabil și al jurisdicției aplicabile.**

⁹ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

- (11) Practicile discriminatorii pe care prezentul regulament urmărește să le împiedice au loc, de obicei, prin intermediul clauzelor și condițiilor generale și al altor informații care sunt stabilite și aplicate de către comerciantul în cauză sau în contul său ca o condiție prealabilă pentru obținerea accesului la bunurile sau serviciile în cauză și care sunt puse la dispoziția publicului larg. Astfel de condiții generale de acces includ, printre altele, prețurile, condițiile de plată și condițiile de livrare. Ele pot fi puse la dispoziția publicului larg de către comerciant sau în contul acestuia prin diverse mijloace, cum ar fi informații publicate în materiale publicitare, pe site-uri internet sau în documentația contractuală ori precontractuală. Astfel de condiții se aplică în lipsa unui acord în sens contrar care a făcut obiectul unei negocieri individuale și a fost încheiat în mod direct între comerciant și client. Clauzele și condițiile care au făcut obiectul unei negocieri individuale între comerciant și clienți nu ar trebui să fie considerate drept condiții generale de acces în sensul prezentului regulament.
- (12) **Atunci când achiziționează bunuri sau servicii în calitatea de utilizatori finali în condițiile generale de acces, consumatorii și întreprinderile, în special microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii, se află adesea într-o poziție similară. Prin urmare, atât consumatorii, cât și întreprinderile ar trebui să fie protejate împotriva discriminării din motive de cetățenie sau naționalitate, de domiciliu sau de sediu atunci când acționează în calitate de clienți în sensul prezentului regulament. Totuși, această protecție nu ar trebui să se extindă la clienții care achiziționează un bun sau un serviciu în scopul revânzării, transformării, prelucrării sau închirierii ulterioare, deoarece protecția respectivă ar afecta sistemele de distribuție utilizate pe scară largă între întreprinderi în cadrul tranzacțiilor de la întreprindere la întreprindere (business to business), adeseori negociate bilateral și direct legate de strategiile comerciale în aval și în amonte**, cum ar fi distribuția selectivă și exclusivă, care le permit producătorilor, în general, să își selecteze comercianții cu amănuntul, sub rezerva respectării normelor în materie de concurență.

- (13) Efectele asupra clienților și a pieței interne ale tratamentului discriminatoriu aplicat tranzacțiilor comerciale care au drept obiect vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii în Uniune sunt aceleași, indiferent dacă respectivul comerciant este stabilit într-un stat membru sau într-o țară terță. Prin urmare, astfel încât comercianții concurenți să facă obiectul acelorași cerințe în această privință, măsurile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice în mod egal tuturor comercianților care își desfășoară activitatea pe teritoriul Uniunii.
- (14) Pentru a le oferi clienților posibilități sporite de acces la informații legate de vânzarea de bunuri și de prestarea de servicii pe piața internă și pentru a crește gradul de transparență, inclusiv în ceea ce privește prețurile, comercianții nu ar trebui, prin măsuri tehnologice sau de orice alt tip, să îi împiedice pe clienți să aibă acces în totalitate și în condiții de egalitate la interfețele online pe baza cetățeniei sau naționalității, a domiciliului ori a sediului lor. Astfel de măsuri tehnologice pot cuprinde, în special, orice tehnologii utilizate pentru a determina locul fizic în care se află clientul, inclusiv reperarea acestuia prin intermediul adresei IP **sau** [...] al coordonatelor obținute prin intermediul unui sistem global de navigație prin satelit [...]. Totuși, această interzicere a discriminării în ceea ce privește accesul la interfețele online nu ar trebui interpretată în sensul că îi impune comerciantului o obligație de a realiza tranzacții comerciale cu clienții.
- (15) Anumiți comercianți utilizează diferite versiuni ale interfețelor lor online, destinate clienților-țintă din diferite state membre. Deși această posibilitate ar trebui să existe în continuare, ar trebui interzisă redirecționarea unui client de la o versiune la alta a interfeței online fără consimțământul său explicit. **Comercianții nu ar trebui să fie supuși obligației de a solicita consimțământul explicit al clientului de fiecare dată când același client vizitează aceeași interfață online. După ce clientul și-a dat consimțământul explicit, acesta ar trebui considerat valabil pentru toate vizitele ulterioare aceluiași client pe aceeași interfață online.** Toate versiunile interfeței online ar trebui să rămână ușor de accesat de către client în orice moment.

- (16) În anumite cazuri, ar putea fi necesară blocarea, limitarea accesului ori redirectionarea clientului, fără consimțământul său, către o versiune alternativă a unei interfețe online din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului ori de domiciliul sau sediul acestuia, pentru a asigura respectarea unei cerințe legale **specifice** prevăzute în dreptul Uniunii sau în legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii, **căreia comerciantul i se supune drept consecință a faptului că își desfășoară activitatea în respectivul stat membru**. Aceste legislații pot limita accesul clienților la anumite bunuri sau servicii, de exemplu prin interzicerea afișării anumitor conținuturi în anumite state membre. Comercianții nu ar trebui să fie împiedicați să respecte aceste cerințe; astfel, ei ar trebui să poată bloca anumiți clienți sau clienți din anumite teritorii, să poată limita accesul acestora la o interfață online sau să îi poată redirectiona, în măsura în care astfel de măsuri sunt necesare pentru respectarea cerințelor în cauză. **Mai mult decât atât, aplicarea prezentului regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să își aplice normele și principiile fundamentale în ceea ce privește libertatea presei și libertatea de exprimare.**
- (17) Într-o serie de situații specifice, nicio diferență de tratament practică între clienți prin aplicarea condițiilor generale de acces, inclusiv refuzul pur și simplu de a vinde bunuri sau de a presta servicii, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clienților sau de domiciliul sau sediul acestora nu se poate justifica în mod obiectiv. În aceste situații, orice astfel de discriminare ar trebui interzisă, iar clienții ar trebui, prin urmare, să aibă dreptul, în conformitate cu condițiile specifice stabilite în prezentul regulament, de a efectua tranzacții comerciale în aceleași condiții ca și clienții locali și de a avea acces în totalitate și în mod egal la oricare dintre diferitele bunuri sau servicii oferite, indiferent de cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul lor. Astfel, dacă este necesar, comercianții ar trebui să ia măsuri pentru a asigura respectarea acestei interdicții de discriminare dacă, în lipsa unor astfel de măsuri, clienții în cauză ar fi împiedicați să beneficieze de un acces deplin și egal. [...]

(18) Prima dintre aceste situații este aceea în care comerciantul vinde bunuri, **iar bunurile sunt livrate într-un stat membru căruia comerciantul îi propune livrarea în condițiile sale generale de acces sau acestea sunt colectate într-un loc convenit de comerciant și de client într-un stat membru în care comerciantul propune o astfel de opțiune în condițiile sale generale de acces** [...]. În situația respectivă, clientul ar trebui să fie în măsură să achiziționeze bunuri în condiții total identice, inclusiv în ceea ce privește prețul și condițiile referitoare la livrarea bunurilor, cu cele oferite clienților similari care își au domiciliul în statul membru **în care sunt livrate bunurile sau în care sunt colectate bunurile** [...].

Aceasta ar putea însemna că un client străin va trebui să își ridice bunul în statul membru respectiv sau într-un alt stat membru în care comerciantul asigură livrarea. În această situație, nu este necesar să se efectueze înscrierea în registrul pentru plata taxei pe valoarea adăugată („TVA”) în statul membru al clientului, nici să se prevadă livrarea transfrontalieră a bunurilor.

- (19) A doua situație este aceea în care comerciantul propune servicii furnizate pe cale electronică, altele decât serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor [...] **sau** în utilizarea acestora, cum ar fi serviciile de cloud, serviciile de stocare de date, găzduirea de site-uri internet și furnizarea de paravane de protecție „firewall”, **sau în vânzarea de opere protejate prin drepturi de autor sau de alte obiecte protejate sub o formă nematerială, cum ar fi cărțile electronice sau muzica online**. În acest caz, livrarea fizică nu este necesară, serviciile fiind furnizate pe cale electronică. Comerciantul poate să declare și să plătească TVA într-un mod simplificat în conformitate cu normele privind „minighișeului unic” în materie de TVA prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului¹¹.

¹¹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

- (20) În cele din urmă, nici în cazul în care comerciantul furnizează servicii, iar serviciile respective sunt primite de client [...] într-un loc fizic, **precum spațiile comerciantului sau alt loc specific în care comerciantul oferă furnizarea serviciilor sale [...] pe teritoriul unui stat membru în care comerciantul își desfășoară activitatea, nu s-ar justifica aplicarea unor condiții generale de acces diferite din motive de cetățenie sau naționalitate, de domiciliu sau de sediu al clientului.** Situațiile respective au drept obiect [...] furnizarea de servicii, **diferite de serviciile furnizate pe cale electronică,** precum cazare la hotel, evenimente sportive, închiriere de autoturisme și bilete de intrare la festivaluri de muzică sau parcuri de distracții. În astfel de situații, comerciantul nu trebuie nici să se înregistreze în scopuri de TVA într-un alt stat membru, nici să organizeze livrarea transfrontalieră de bunuri.
- (21) În toate aceste situații, în temeiul dispozițiilor privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și competența judiciară prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, în cazul în care un comerciant nu desfășoară activități în statul membru al consumatorului sau nu își direcționează activitățile către acest stat ori în cazul în care clientul nu este consumator, respectarea prezentului regulament nu creează în sarcina comerciantului niciun cost suplimentar legat de competența judiciară sau de diferențele existente în ceea ce privește legea aplicabilă. În schimb, în cazul în care comerciantul își desfășoară activitățile în statul membru al consumatorului sau își direcționează activitățile către acest stat, el și-a manifestat voința de a stabili relații comerciale cu consumatorii din statul membru respectiv și, în acest mod, a putut să ia în considerare orice astfel de costuri.

(21a) Interdicția de discriminare a clienților care se aplică în situațiile sus-menționate în temeiul prezentului regulament nu ar trebui interpretată în sensul că nu autorizează comercianții să ofere bunuri sau servicii în diferite state membre sau să propună anumitor grupuri de clienți oferte specifice și clauze și condiții diferite, inclusiv prin introducerea unor interfețe online specifice fiecărei țări, atât timp cât comercianții își tratează clienții în mod nediscriminatoriu, oricare ar fi cetățenia sau naționalitatea acestora, domiciliul sau sediul lor, în cazul în care un client dorește să beneficieze de astfel de oferte și clauze și condiții. De asemenea, respectiva interdicție nu ar trebui interpretată în sensul că nu le lasă comercianților libertatea de a oferi, în mod nediscriminatoriu, condiții diferite, inclusiv prețuri diferite, în diferite puncte de vânzare, precum magazinele și site-urile internet, sau de a propune anumite oferte numai pe un teritoriu specific dintr-un stat membru.

(21b) Mai mult decât atât, respectiva interdicție nu ar trebui interpretată în sensul că aduce atingere aplicării oricărei limitări teritoriale sau de altă natură privind asistența după vânzare sau serviciile după vânzare oferite de comerciant clientului. De asemenea, ea nu ar trebui interpretată în sensul că generează obligația de a acoperi eventualele costuri suplimentare aferente expedierii prin poștă sau transportului dincolo de locul de livrare convenit prin contract în care consumatorul a ridicat bunul, în cazul în care, în temeiul Directivei 1999/44/CE, comerciantul trebuie să ofere, în mod gratuit, repararea sau înlocuirea unui bun defect sau în cazul în care comerciantul trebuie să suporte cheltuielile de returnare a unui astfel de bun în urma exercitării dreptului consumatorului la retragere în temeiul Directivei 2011/83/UE. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui interpretat în sensul că prevede obligația de a furniza bunuri la nivel transfrontalier în alt stat membru în care comerciantul nu ar oferi în mod normal posibilitatea unei astfel de livrări clienților săi sau că prevede obligația de a accepta returnarea bunurilor într-un alt stat membru sau suportarea unor costuri suplimentare în această privință, dacă comerciantul nu ar fi supus în mod normal unei astfel de obligații.

- (22) Comercianții care se încadrează în regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 1 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului nu au obligația de a plăti TVA **în statul membru în care sunt stabiliți**. Pentru comercianții respectivi, atunci când furnizează servicii pe cale electronică, interdicția de a aplica condiții generale de acces diferite din motive legate de cetățenia sau naționalitatea, de domiciliul sau sediul clientului ar presupune o obligație de înregistrare în scopuri de TVA pentru a declara taxa datorată în alte state membre și ar putea genera costuri suplimentare, ceea ce ar constitui o povară disproporționată, având în vedere mărimea și caracteristicile comercianților vizați. Prin urmare, acești comercianți ar trebui să fie exceptați de la această interdicție pe întreaga durată în care un astfel de regim este aplicabil.
- (23) În toate aceste situații, comercianții pot, în unele cazuri, să fie împiedicați să vândă mărfuri sau să presteze servicii anumitor clienți sau unor clienți din anumite teritorii, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clienților, de domiciliul sau sediul acestora, ca urmare a unei interdicții specifice sau a unei cerințe prevăzute în dreptul Uniunii sau în legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii. De asemenea, legislațiile statele membre le pot impune comercianților, în conformitate cu dreptul Uniunii, să respecte anumite norme privind stabilirea prețului cărților. Comercianții nu ar trebui să fie împiedicați să respecte astfel de acte cu putere de lege în măsura în care este necesar.

- (24) În principiu, în temeiul dreptului Uniunii, comercianții sunt liberi să decidă mijloacele de plată pe care sunt dispuși să le accepte [...]. **În conformitate cu normele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/751 și în Directiva (UE) 2015/2366, comercianții cu amănuntul care acceptă un instrument de plată pe bază de card care are o anumită marcă sau face parte dintr-o anumită categorie nu sunt supuși obligației de a accepta instrumente de plată pe bază de card din aceeași categorie, dar de o marcă diferită. În mod similar, comercianții cu amănuntul care acceptă un card de debit dintr-o anumită marcă nu sunt supuși obligației de a accepta un card de credit din respectiva marcă sau, atunci când acceptă carduri de credit de consum dintr-o anumită marcă să accepte și carduri de credit comerciale având aceeași marcă. La fel, un comerciant care acceptă operațiuni de transfer de credit sau de debitare directă nu este supus obligației de a accepta plata dacă acest fapt necesită încheierea unui contract nou sau modificarea contractului cu un prestator de servicii de plată.** Cu toate acestea, odată ce această opțiune a fost aleasă, [...] nu există nicio justificare în baza căreia comercianții să discrimineze clienții din Uniune refuzând anumite tranzacții comerciale sau aplicând acestor tranzacții condiții diferite de plată, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clienților, de domiciliul sau sediul acestora. În acest context special, o astfel de inegalitate de tratament nejustificată, întemeiată pe motive legate de locul în care se află contul de plăți, sediul prestatorului de servicii de plată sau locul emiterii unui instrument de plată în Uniune ar trebui, de asemenea, să fie interzisă în mod expres. În plus, ar trebui reamintit că Regulamentul (UE) nr. 260/2012 le interzice deja tuturor beneficiarilor, inclusiv comercianților, să condiționeze acceptarea unei plăți în euro de cerința ca respectivele conturi să fie situate într-un anumit stat membru. **Comerciantul ar trebui să aibă libertatea de a solicita comisioane pentru utilizarea unui instrument de plată. Cu toate acestea, acest drept face obiectul restricțiilor introduse prin articolul 62 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/2366.**

(25) Directiva 2015/2366/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹² a introdus cerințe stricte de securitate pentru inițierea și prelucrarea plăților electronice, care au redus riscul de fraudă pentru toate mijloacele de plată, atât pentru cele noi, cât pentru cele mai tradiționale, în special plățile online. Prestatorii de servicii de plată sunt obligați să aplice așa-numita autentificare strictă a clienților, procedură de autentificare prin care se confirmă identitatea utilizatorului unui serviciu de plată sau a operațiunii de plată. În cazul operațiunilor la distanță, cum ar fi plățile online, cerințele de securitate merg chiar mai departe, impunând o legătură dinamică cu valoarea tranzacției și contul beneficiarului plății, pentru a spori nivelul protecției utilizatorilor prin reducerea la minimum a riscurilor în caz de greșeli sau de atacuri frauduloase. Ca urmare a acestor dispoziții, riscul de fraudare a plăților existent în cazul achizițiilor de la nivel național și cel existent în cazul achizițiilor transfrontaliere au fost aduse la același nivel și nu ar trebui să servească drept argument pentru a refuza sau a discrimina orice tranzacții comerciale în Uniune. **Cu toate acestea, în situațiile în care comerciantul nu dispune de alte mijloace pentru a reduce riscul de neplată din partea clienților, mai ales atunci când întâmpină dificultăți legate de evaluarea bonității clientului, comercianților ar trebui să li se permită să amâne livrarea bunului sau prestarea serviciului până în momentul în care primesc confirmarea că tranzacția de plată a fost inițiată în mod corespunzător. Cu toate acestea, un tratament diferit se poate întemeia doar pe motive obiective și bine întemeiate.**

¹² Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35-127).

- (26) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor în materie de concurență, în special a articolelor 101 și 102 din TFUE. Acordurile care le impun comercianților obligația de a nu efectua vânzări pasive, în sensul Regulamentului (UE) nr. 330/2010 al Comisiei^[1], către anumiți clienți sau către clienți din anumite teritorii sunt considerate, în general, ca fiind o restrângere a concurenței și nu pot fi exceptate de la interdicția prevăzută la articolul 101 alineatul (1) din TFUE. **Cu toate acestea, în situații excepționale, se poate considera că respectivele acorduri respectă articolul 101. În aceste situații bine justificate, comercianții nu vor acționa cu încălcarea prezentului regulament atunci când nu vor efectua vânzări pasive. Aplicarea prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere respectivelor acorduri.** [...] [...] Prezentul regulament, în special dispozițiile sale privind accesul la bunuri sau servicii, nu ar trebui să aducă atingere **nici** acordurilor care restricționează vânzările active, în sensul Regulamentului (UE) nr. 330/2010.
- (27) Statele membre ar trebui să desemneze unul sau mai multe organisme responsabile pentru luarea de măsuri eficace în vederea [...] asigurării conformității cu dispozițiile prezentului regulament. **Aceste organisme, printre care s-ar putea număra instanțele sau autoritățile administrative, ar trebui să aibă competența necesară de a dispune respectarea prezentului regulament de către comerciant.** De asemenea, statele membre ar trebui să se asigure că pot fi [...] **luate** [...] **măsuri** eficace, proporționale și cu efect de descurajare împotriva comercianților în cazul încălcării prezentului regulament.

^[1] Regulamentul (UE) nr. 330/2010 al Comisiei din 20 aprilie 2010 privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO L 102, 23.4.2010, p. 1).

- (28) Consumatorii ar trebui să poată beneficia, din partea autorităților competente, de o asistență care să faciliteze soluționarea conflictelor cu comercianții ce decurg din aplicarea prezentului regulament [...].
- (29) Prezentul regulament ar trebui să fie evaluat periodic pentru a i se putea aduce modificări, dacă este cazul. Prima evaluare ar trebui să se concentreze îndeosebi asupra posibilității de a extinde interdicția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) la serviciile furnizate pe cale electronică a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor [...] **sau în utilizarea acestora sau în vânzarea de opere protejate prin drepturi de autor sau de alte obiecte protejate sub o formă nematerială**, cu condiția ca respectivul comerciant să aibă drepturile necesare pentru teritoriile relevante.
- (30) De asemenea, pentru a facilita asigurarea eficace a respectării normelor prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să se poată utiliza, în ceea ce privește aceste norme, mecanismele de asigurare a cooperării transfrontaliere între autoritățile competente prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului¹³. Cu toate acestea, dat fiind că Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se aplică numai în ceea ce privește legile care protejează interesele consumatorilor, măsurile respective ar trebui să fie disponibile numai în cazul în care clientul este un consumator. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 ar trebui modificat în consecință.
- (31) Pentru a permite introducerea unor acțiuni în încetare la instanțe în scopul protejării intereselor colective ale consumatorilor în ceea ce privește actele contrare prezentului regulament, în conformitate cu Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴, directiva respectivă ar trebui, de asemenea, să fie modificată, astfel încât să fie inclusă o trimitere la prezentul regulament în anexa I la aceasta.

¹³ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) (JO L 364, 9.12.2004, p. 1).

¹⁴ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 11.6.1998, p. 30).

- (32) Comercianții, autoritățile publice și alte părți interesate ar trebui să dispună de un termen suficient pentru a se adapta la dispozițiile prezentului regulament și pentru a asigura respectarea acestora. Având în vedere particularitățile serviciilor furnizate pe cale electronică, altele decât serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora, este indicat ca interdicția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) să se aplice numai cu începere de la o dată ulterioară în ceea ce privește furnizarea serviciilor respective.
- (33) Pentru a atinge obiectivul combaterii cu eficacitate a discriminării directe și indirecte bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților, este indicat să se adopte un regulament, care se aplică direct în toate statele membre. Acesta este necesar pentru a garanta aplicarea uniformă a normelor privind nediscriminarea în întreaga Uniune și intrarea lor în vigoare la aceeași dată. Numai un regulament asigură claritatea, uniformitatea și securitatea juridică necesare pentru a le permite clienților să beneficieze pe deplin de normele respective.
- (34) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume prevenirea discriminării directe și indirecte bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților, inclusiv a geoblocării, în tranzacțiile comerciale desfășurate de aceștia cu comercianți din Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, din cauza caracterului transfrontalier al acestei probleme și a insuficientei clarități a cadrului juridic în vigoare, dar, ca urmare a dimensiunii și a efectului său potențial asupra schimburilor comerciale din cadrul pieței interne, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.

- (35) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a articolelor 16 și 17 ale Cartei,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectiv și domeniu de aplicare

- (1) Obiectivul prezentului regulament este de a contribui la buna funcționare a pieței interne prin prevenirea discriminării **nejustificate** bazate, în mod direct sau indirect, pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților **și prin definirea situațiilor în care tratamentul diferențiat nu se poate justifica în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE.**
- (2) Prezentul regulament [...] **nu se aplică [...]** situațiilor **pur interne, în care toate elementele relevante ale tranzacției se limitează la un singur stat membru.**

[...]

[...]

[...]

(3) Prezentul regulament nu se aplică activităților menționate la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE.

(4) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor aplicabile în materie de fiscalitate.

(4a) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor aplicabile în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, mai ales normelor prevăzute în Directiva 2001/29/CE.

(5) Prezentul regulament nu aduce atingere actelor din legislația Uniunii referitoare la cooperarea judiciară în materie civilă. Respectarea prezentului regulament nu trebuie interpretată în sensul că un comerciant își direcționează activitatea către statul membru în care consumatorul își are reședința obișnuită sau domiciliul în sensul articolului 6 alineatul (1) literei (b) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și al articolului 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012. **În special, atunci când un comerciant care acționează în conformitate cu articolele 3, 4 și 5 nu blochează sau nu limitează accesul consumatorilor la interfața sa online, nu își redirecționează clienții către o versiune a interfeței lor online care este diferită de cea a interfeței online la care clientul a încercat inițial să aibă acces, oricare ar fi cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul acestora, nu aplică condiții generale de acces diferite atunci când vinde bunuri sau furnizează servicii în situațiile prevăzute în prezentul regulament sau atunci când comerciantul acceptă instrumente de plată emise într-un alt stat membru în mod nediscriminatoriu, nu se consideră, exclusiv pe baza acestor motive, că respectivul comerciant își direcționează activitățile către statul membru în care consumatorul își are reședința obișnuită sau domiciliul.**

- (6) [...] Articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE [...] **se aplică în continuare, cu excepția cazului în care prezentul regulament stabilește obligații specifice pentru comercianți.**

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică [...] definiția **termenului „servicii furnizate pe cale electronică”** prevăzută la articolul 7 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, **definițiile termenilor „comision interbancar”, „instrument de plată pe bază de card”, „marcă de plată” prevăzute la** articolul 2 alineatele (10), (20) și (30) din Regulamentul (UE) nr. 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului **și definițiile termenilor „tranzacție de plată”, „plătitor”, „prestator de servicii de plată”, „cont de plăți”, „instrument de plată”, „debitare directă”, „transfer de credit” și „autentificare strictă a clienților” prevăzute la** articolul 4 alineatele (5), (8), (11), (12), (14), (23), (24) și (30) din Directiva (UE) 2015/2366.

În sensul prezentului regulament se aplică de asemenea următoarele definiții:

- (b) „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, economică, artizanală sau profesională;
- (c) „client” înseamnă un consumator sau o întreprindere care deține cetățenia sau naționalitatea unui stat membru sau își are domiciliul sau sediul într-un stat membru și care intenționează să achiziționeze sau achiziționează un bun sau un serviciu în Uniune [...] **exclusiv pentru utilizare finală**;

- (d) „condiții generale de acces” înseamnă toate clauzele, condițiile și celelalte informații, inclusiv prețurile **nete** de vânzare, care reglementează accesul clienților la bunuri sau servicii oferite spre vânzare de către un comerciant, care sunt stabilite, aplicate și puse la dispoziția publicului larg de către comerciant sau în contul acestuia și care se aplică în lipsa unui acord între comerciant și client care a făcut obiectul unei negocieri individuale;
- (e) „bunuri” înseamnă orice obiect corporal mobil, cu excepția obiectelor vândute prin executare silită sau altfel, prin autoritatea legii; [...]
- (f) „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site internet **sau o parte a unui site internet** și aplicații, exploatat de către un comerciant sau în contul acestuia pentru a le oferi clienților acces la bunurile sau serviciile comerciantului în vederea participării la o tranzacție comercială ce are drept obiect bunurile sau serviciile în cauză;
- (g) „serviciu” înseamnă orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, astfel cum se menționează la articolul 57 din tratat;
- (h) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă se află în proprietate publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei, în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, artizanală sau profesională.

Accesul la interfețele online

- (1) Comercianții nu blochează și nu limitează, prin utilizarea de măsuri tehnologice sau în alte moduri, accesul clienților la interfața lor online din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul sau sediul acestuia.
- (2) Comercianții nu redirecționează clienții, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul sau sediul acestuia, către o versiune a interfeței lor online care este diferită de cea a interfeței online la care clientul a încercat [...] **inițial** să aibă acces și care, prin structura sa, prin limba utilizată sau ca urmare a altor caracteristici, este destinată în mod expres clienților de o anumită cetățenie sau naționalitate sau cu un anumit domiciliu sau sediu, cu excepția cazului în care clientul [...] **și-a dat** consimțământul explicit [...] pentru o astfel de redirecționare.

În cazul în care o astfel de redirecționare are loc cu consimțământul explicit al clientului, acesta continuă să aibă acces cu ușurință la versiunea [...] interfeței online **la care a încercat inițial să aibă acces**.

- (3) Interdicțiile prevăzute la alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care blocarea **sau** limitarea accesului **clienților la interfața online a comerciantului** ori redirecționarea [...] este necesară pentru a asigura respectarea unei cerințe legale prevăzute în dreptul Uniunii sau în legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii, **căreia i se supun activitățile comerciantului**.

- (4) În cazul în care un comerciant blochează sau limitează accesul clienților la o interfață online sau redirecționează clienții către o versiune diferită a interfeței online în conformitate cu alineatul [...] (3), comerciantul le oferă **clienților** o [...] **explicație** clară. Această [...] **explicație** este prezentată în limba interfeței online la care clientul a încercat inițial să aibă acces.

Articolul 4

Accesul la bunuri și servicii

- (1) Comercianții nu aplică bunurilor sau serviciilor lor condiții generale de acces care diferă din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul sau sediul acestuia, în [...] situațiile **în care clientul urmărește să:**
- (a) [...] **cumpere bunuri de la un comerciant**, iar bunurile sunt [...] livrate [...] **într-un loc dintr-un stat membru în care comerciantul oferă livrarea în condițiile sale generale de acces** sau [...] **acestea sunt colectate într-un loc convenit de comerciant și de client într-un stat membru în care comerciantul propune o astfel de opțiune în condițiile sale generale de acces;**
- (b) [...] **primească** servicii furnizate pe cale electronică **din partea unui comerciant**, altele decât serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor [...] **sau** în utilizarea acestora **sau în vânzarea de opere protejate prin drepturi de autor sau de alte obiecte protejate sub o formă nematerială;**

- (c) [...] **primească** servicii, altele decât **serviciile furnizate pe cale electronică** [...] **din partea unui comerciant** [...] într-un loc fizic [...] **pe teritoriul unui stat membru** în care comerciantul își desfășoară activitatea [...].

(1a) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu îi împiedică pe comercianți să propună condiții generale de acces, inclusiv prețuri de vânzare, care să difere de la un stat membru la altul sau în interiorul unui stat membru și care să fie propuse clienților de pe un anumit teritoriu sau anumitor grupuri de clienți.

- (2) Interdicția prevăzută la alineatul (1) litera (b) nu se aplică în cazul comercianților scutiți de la plata TVA în temeiul dispozițiilor din titlul XII capitolul 1 din Directiva 2006/112/CE.
- (3) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în măsura în care o dispoziție specifică prevăzută în dreptul Uniunii sau în legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii îl împiedică pe comerciant să vândă bunuri sau să presteze servicii anumitor clienți sau unor clienți din anumite teritorii.

În ceea ce privește vânzările de cărți, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu îi împiedică pe comercianți să aplice prețuri diferite unor clienți din anumite teritorii, în măsura în care sunt obligați să întreprindă acest demers prin legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii.

Nediscriminarea din motive legate de plată

- (1) **Din seria de mijloace de plată, și anume transferurile de credit, debitarea directă sau un instrument de plată pe bază de card dintr-o anumită categorie și marcă de carduri de plată, pe care comercianții le acceptă, aceștia** nu aplică, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul sau sediul acestuia, de locul în care este situat contul de plăți, de sediul prestatorului de servicii de plată sau de locul emiterii unui instrument de plată în Uniune, condiții diferite de plată pentru **tranzacții [...] în cazul în care:**
- [...]
- (b) [...] **identitatea plătitorului sau valabilitatea utilizării instrumentului de plată poate fi verificată prin** autentificarea strictă a clienților [...] în temeiul Directivei (UE) 2015/2366; și
- (c) **tranzacțiile** de [...] plată sunt efectuate într-o monedă acceptată de către [...] **comerciant.**
- (1a) În cazul în care se justifică din motive obiective, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu exclude dreptul comerciantului de a amâna livrarea bunurilor sau prestarea serviciului până în momentul în care comerciantul primește confirmarea că tranzacția de plată a fost inițiată în mod corespunzător.**

- (2) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu îi împiedică pe comercianți să solicite comisioane pentru utilizarea unui instrument de plată pe bază de card pentru care comisioanele interbancare nu sunt reglementate în temeiul capitolului II din Regulamentul (UE) 2015/751 și pentru serviciile de plată cărora nu li se aplică Regulamentul (UE) nr. 260/2012, **cu excepția cazului în care interdicția sau limitarea dreptului de a solicita comisioane pentru utilizarea instrumentelor de plată în conformitate cu articolul 62 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/2366 a fost introdusă în dreptul statului membru căruia i se supune activitatea comerciantului**. Comisioanele percepute nu depășesc costurile **directe** suportate de către comerciant pentru utilizarea instrumentului de plată respectiv.

Articolul 6

Acorduri privind vânzările pasive

- (1) **Dispozițiile** acordurilor care le impun comercianților **obligatii**, în privința vânzărilor pasive, **în sensul Regulamentului (UE) nr. 330/2010, care nu sunt în conformitate cu articolul 101 din TFUE și cu Regulamentul (UE) nr. 330/2010**, de a acționa cu încălcarea prezentului regulament sunt [...] **nule și** neavenite.
- (2) **Interdicțiile prevăzute la articolele 3, 4 și 5 din prezentul regulament nu se aplică în situațiile în care comercianții sunt obligați să respecte un acord care le solicită să își limiteze vânzările pasive, iar aceste limitări sunt în conformitate cu articolul 101 din TFUE și cu Regulamentul (UE) nr. 330/2010.**

Articolul 7

Asigurarea punerii în aplicare [...]

- (1) Fiecare stat membru desemnează unul sau mai multe organisme responsabile pentru asigurarea respectării **în mod adecvat și efectiv a** prezentului regulament. [...]
- (2) Statele membre stabilesc normele privind [...] **măsurile** aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. [...] **Măsurile** prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 8

Asistență pentru consumatori

[...] Fiecare stat membru [...] **desemnează unul sau mai multe organisme responsabile** să ofere consumatorilor asistență practică în caz de litigii cu comercianții care decurg din punerea în aplicare a prezentului regulament. [...]

[...]

Articolul 9

Clauză de revizuire

- (1) Până la [data: [...] **patru** ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă un raport de evaluare a prezentului regulament Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European. Dacă este necesar, raportul este însoțit de propuneri de modificare a prezentului regulament, în funcție de evoluțiile juridice, tehnice și economice.
- (2) Prima evaluare menționată la alineatul (1) este realizată mai ales pentru a se stabili dacă interdicția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) ar trebui să se aplice, de asemenea, și serviciilor furnizate pe cale electronică a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere sau la alte obiecte protejate prin drepturi de autor și în utilizarea acestora **sau în vânzarea de opere protejate prin drepturi de autor sau de alte obiecte protejate sub o formă nematerială**, cu condiția ca respectivul comerciant să aibă drepturile necesare pentru teritoriile relevante.

Articolul 10

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/UE

- (1) În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se adaugă următorul punct [număr]: „[număr] [titlul complet al prezentului regulament] (JO L XX, ZZ.LL.AAAA, p. X), numai în cazul în care clientul este un consumator în sensul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. XXXX/anul”.
- (2) În anexa la Directiva 2009/22/CE se adaugă următorul punct [număr]: „[număr] [titlu complet al prezentului regulament] (JO L XX, XX.XX.an, p. X).”

Articolul 11

Dispoziții finale

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [data: [...]] **optsprezece** luni de la data publicării].

[...]

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele
